Şuşada bayrağımızı ucaltmaq arzumu "dəmir yumruq" gerçəkləşdirdi

Bakı Şəhər İcra Hakimiyyətinin nəşr etdiyi "ZƏFƏR MEMUARLARI. Döyüşçülər sərkərdə və müharibə haqqında" kitabından istifadə olunub

ASLANOV RƏŞAD ƏMİRBƏY OĞLU
polkovnik

1979-cu il mayın 2-də Qusar şəhərində anadan olub. Qusar şəhər 6 nömrəli orta məktəbdə, Bakı Türk liseyində oxuyub. 6 yaşından cüdo ilə məşğul olub, "İdman ustası" dərəcəsi alıb. 1997-ci ildə 687 bal toplayaraq, Heydər Əliyev adına Azərbaycan Ali Hərbi Məktəbinə qəbul olunub. Əlaçı olduğuna görə 4 il Prezident təqaüdçüsü olub, Qırmızı diploma layiq görülüb və diplomu ona Ali Baş Komandan Heydər Əliyev təqdim edib.

Silahlı Qüvvələrin Təlim və Tədris mərkəzində kəşfiyyat ixtisası üzrə zabit kursunu fərqlənmə ilə bitirib.

2002-2005-ci illərdə Naxçıvanda yerləşən hərbi hissədə kəşfiyyat taqım komandiri, 2005-2008-ci illərdə kəşfiyyat bölük komandiri, 2008-2013-cü illərdə kəşfiyyat bölmə rəisi olub. 2013-cü ildən bu günədək xüsusi təyinatlı müxtəlif hərbi hissələrin komandiri vəzifəsində xidmət edir.

Vətən müharibəsinin iştirakçısıdır. Şuşa şəhərinin giriş qapısına Azərbaycan bayrağını asıb.

"Qarabağ" ordeni, "İgidliyə görə", "Xocavəndin azad olunmasına görə", "Füzulinin azad olunmasına görə", "Şuşanın azad olunmasına görə", "Vətən müharibəsi iştirakçısı", Azərbaycan Silahlı Qüvvələrinin 10, 90, 95 və 100 illik "Yubiley", 1-ci, 2-ci və 3-cü dərəcəli "Qüsursuz xidmətə görə", 3-cü dərəcəli "Hərbi xidmətdə fərqlənməyə görə" medalları ilə təltif edilib.

Ailəlidir, 2 övladı var.

...O gün Şuşanın giriş qapısına Azərbaycanın ay-ulduzlu, üçrəngli bayrağını sancanda döyüşlər ərzində ilk dəfə idi ki, gözlərimdən yaş axırdı. Bu həm zəfər qüruru, həm də şəhid olan qardaşlarımla bağlı ürəyimdəki hüzn idi.

Xatırlayıram, hələ 14 yaşımda olarkən liseydə keçirilən tədbirdə "Çırpınırdı Qara dəniz" mahnısını səsləndirmişdik və elə həmin andan o mahnıda olan bir misra beynimə həkk olunmuşdu: "Qafqazlardan aşacağıq, türklüyə şan qatacağıq, Azərbaycan bayrağını Qarabağdan asacağıq..."

Bəli, artıq bu gün o gün idi. Müzəffər Ali Baş Komandanın rəhbərliyi ilə şanlı Azərbaycan Ordusu Şuşanı azadlığına qovuşdurmuşdu. Mən də həyatımdakı ən böyük arzuma çatmışdım. Şuşa şəhərinin giriş qapısının üstündən yenicə asdığım və məğrur dalğalanan müqəddəs bayrağımızı gördükdə səsim gəldikcə hayqırırdım: "Azərbaycan bayrağını Qarabağda, Şuşada asdıq..."

Hərbçi kimi Vətənə daha faydalı olacaqdım

Uşaq vaxtımdan Vətənə, torpağa, bayrağa bağlı olduğum üçün hərbçi olmaq istəmişəm. Azərbaycan torpaqlarının 20 faizinin işğalı, yüz minlərlə vətəndaşımızın el-obasından didərgin düşməsi, mənfur düşmənin xalqımızın başına gətirdiyi olmazın müsibətlər uşaqlıq dövründən yaddaşımda ağrı-acılı iz buraxmışdı. İfa etdiyim mahnını - "Çırpınırdı Qara dəniz"i liseydə oxuyanda da taleyimin gələcək yoluna qərar vermişdim. Qətiyyətlə əmin idim ki, Vətən üçün ən faydalı olacağım peşə məhz hərbçi peşəsidir.

1997-ci ildə liseyi bitirərək qəbul imtahanlarından çox yüksək - 687 bal toplayaraq Heydər Əliyev adına Azərbaycan Ali Hərbi Məktəbinə qəbul olundum. Onu da deyim ki, eyni zamanda Türkiyənin YÖS (Türkiyə vətəndaşlığı olmayan, Türkiyədə yaşamayan xarici tələbələr üçün universitetlərə qəbul imtahanı) imtahanlarına da qatılmışdım. Atam xəbər gətirdi ki, Türkiyənin ən nüfuzlu ali məktəblərindən birinə - Orta Doğu Texniki Universitetinə qəbul olunmuşam. Lakin mən orada oxumaqdan imtina etdim. Bəlkə də, Türkiyədə təhsilin flaqmanlarından sayılan bu universitetdən imtina etməyim kimlər üçünsə ağlasığmaz ola bilərdi (elə ailə üzvlərim, qohumlarım, dostlarım bu qərarıma ciddi etiraz edirdilər), amma mən qərarımı vermişdim: hərbçi olacaqdım və həyatda özüm üçün bundan yüksək bir vəzifə arzulamırdım.

İndi geriyə baxanda o zaman verdiyim qərarın düzgün olduğuna bir daha əmin oluram və Tanrıya şükür edirəm ki, tutduğum yolu axıracan davam etdirdim. Sonda Qarabağda qazanılan zəfərdə mənim də payım oldu...

Ümummilli Liderin müdrik siyasətinin uğurlu nəticəsi

Kursantlıq illərim Azərbaycan Ordusunun yeni quruculuq dövrü idi və ilk olaraq, NATO sistemində atılmaq istənən addımlar da hərbi məktəbdə başladıldı. O zaman Ümummilli Liderin müdrik siyasəti nəticəsində Türkiyədən müəllimlər, komandirlər dəvət edildi. Onlar ən yüksək səviyyədə dərslər və təlimlər keçir, bizi mükəmməl yetişdirirdilər. Xüsusilə vətənpərvərlik ruhumuz yüksək idi və mən tam əminliklə deyirəm ki, həmin zamanda belə o kursantların hər biri Vətən yolunda canlarından keçməyə hazır idi.

Ali Hərbi Məktəbdə təhsil aldığımız müddətdə daim Ümummilli Liderimizin nəzarəti, diqqəti altında idik. Heydər Əliyev dəfələrlə məktəbimizə gəlir, tədbirlərimizdə olur, bizlərlə nahar edirdi. Ulu Öndər tərəfindən göstərilən belə diqqət və qayğı bizim üzərimizə böyük məsuliyyət qoyurdu və bu etimadı doğrultmaq üçün əzmlə çalışırdıq.

4 il ərzində "Heydər Əliyev" təqaüdü aldığım Ali Hərbi Məktəbi 2001-ci ildə qırmızı diplomla bitirdim. Bu diplom mənə Ümummilli Liderimiz tərəfindən təqdim olundu. Ali Hərbi Məktəbi motoatıcı ixtisası üzrə bitirdim. Sonra Təlim və Tədris Mərkəzində 1 il kəşfiyyatçılıq üzrə kurs keçdim. 2002-ci ildə isə təyinatla Naxçıvan Muxtar Respublikasında yerləşən hərbi hissələrin birində xidmətə göndərildim. Naxçıvanda kəşfiyyat zabiti olaraq taqım komandiri, bölük komandiri, hərbi hissənin komandiri kimi xidmət etdim. 2013-cü ildə Naxçıvanda yerləşən hərbi hissələrdə ordu strukturunda dəyişiklik oldu, Əlahiddə Ümumqoşun Ordu yarandı və kəşfiyyat hərbi hissəsi nəzdində xüsusi təyinatlı hərbi hissə formalaşdırıldı. Mən də öz xidmətimi orada davam etdirməyə başladım.

Ordunun görən gözü, eşidən qulağı kəşfiyyatçılardır. Çox həssas bölgədə - Naxçıvanda bu, daha mühüm əhəmiyyət kəsb edir. Çünki Muxtar Respublika düşmənlə böyük sərhəd xəttinə malikdir, daim düşmənin hədəfi altındadır.

Bütövlükdə hərbi xidmət yolum ordu quruculuğunun bütün mərhələlərini əks etdirir. Heydər Əliyevin liderliyi dövründə ordu quruculuğu sürətlə gedirdi, cənab İlham Əliyevin fəaliyyəti dövründən isə ordumuzun müasir üsullarla təkmilləşdirilməsinə başlanıldı. Həm hərbi təchizatın modernləşməsi, həm də xidmətin NATO standartlarına uyğunlaşdırılması prosesləri daha sürətlə həyata keçirildi.

Ali Baş Komandan ordunun modern silahlanması, hərbi arsenalın ən yeni nəsil sursatlarla təmini prosesini böyük peşəkarlıq və əsl vətənpərvərliklə həyata keçirdi. Cənab İlham Əliyev qısa müddətdə Azərbaycan Ordusunu silahlanma və döyüş hazırlığı səviyyəsinə görə dünyanın ən yaxşıları sırasına çıxardı. Yeni hərbi hissələrin yaradılması, mövcud hərbi hissələrdə infrastrukturun müasirləşdirilməsi istiqamətində cənab Prezident tərəfindən mühüm işlər görüldü, böyük əhəmiyyətə malik hərbi yönümlü layihələr icra olundu. Bu isə bizə daha keyfiyyətli xidmət etmək, tabeliyimizdə olan zabit, gizir və əsgərləri daha yaxşı yetişdirmək imkanı yaratdı.

İstər Ümummilli Lider, istərsə də Ali Baş Komandan İlham Əliyev hər dəfə Naxçıvana rəsmi səfərə gələndə mütləq hansısa hərbi hissənin açılışında iştirak edir, bizimlə görüşür, tapşırıqlar verirdilər. Bu diqqət və qayğının qarşılığında isə bizim işimiz tabeliyimizdə olan zabit, gizir və əsgərləri layiqli, vətənpərvər ruhda yetişdirmək və onları gələcək döyüşlərə hazırlamaq idi.

Zəfərin Günnüt müjdəsi

Təlimdəki hər günümüz elə keçirdi ki, sanki sabah müharibə olacaq. Təbii ki, hərbi qulluqçuların ilk vəzifəsi vətəni düşməndən qorumaqdır, amma bizim torpaqlarımız düşmən tapdağında olduğundan hər gün müharibənin başlayacağı və torpaqlarımızı azad edəcəyimiz niyyəti ilə təlimlər aparırdıq.

2018-ci il mayın 20-dən 27-nə qədər Naxçıvanda Azərbaycan Ordusunun həyata keçirdiyi məlum Günnüt əməliyyatı baş verdi. Düşmənin davamlı təxribatlarına əks-həmlə olaraq bizə müvafiq tapşırıq gəldi, planlaşdırılma aparıldı və qısa müddətdə çox uğurlu əməliyyat icra olundu. Həmin zaman orada fəaliyyətləri icra edən xüsusi təyinatlı hərbi hissənin komandirinin birinci müavini idim. Əməliyyat zamanı minimum itki ilə Şərur rayonunun Günnüt kəndi, Ağbulaq yüksəkliyi, Qızılqaya dağı, Qaraqaya dağı - ümumilikdə 11 min hektar ərazi düşməndən azad edildi. Həmçinin Azərbaycan Silahlı Qüvvələrinə İrəvan-Yexeqnadzor-Goris-Laçın-Xankəndi avtomobil yoluna nəzarət etmək imkanı yarandı.

Uğurlu Günnüt əməliyyatı Aprel qələbəsindən sonra Silahlı Qüvvələrimizin mühüm hərbi nailiyyəti və böyük zəfərə doğru əhəmiyyətli həmlə idi. Bu qələbədən sonra bir daha sübut olundu ki, Azərbaycan Ordusu Müzəffər Ali Baş Komandanın rəhbərliyi ilə istənilən hərbi əməliyyatı uğurla icra etməyə tam hazırdır.

Ali Baş Komandan bizi Qarabağın harayına səslədi

2020-ci ilin iyul ayında düşmənin Tovuz istiqamətindəki təxribatları zamanı artıq bizə də əyan idi ki, ermənilər müharibəyə hazırlaşır. Əslində,

elə biz də hər zaman müharibəyə hazır idik, amma bu dəfə daha ciddi hazırlaşmağa, Qarabağın relyefinə uyğun təlimlərə başladıq.

Sentyabrın 27-si əks-hücum əməliyyatları başlayanda Naxçıvanda idik. Artıq döyüşlər gedirdi və çox nigaran idik ki, biz döyüş meydanından kənarda qalıb hərbi fəaliyyət icra etmirik. Hər gün Allaha dua edirdik ki, kaş biz də döyüşə gedək. Həm fərdi, həm də bölmə olaraq bu barədə rəhbərliyə dəfələrlə müraciət edirdik. Bizə söyləyirdilər: "Gözləyin, vaxtı, zamanı var, siz burada da lazımsınız, burada da döyüş ola bilər..."

Nəhayət, oktyabrın 10-da Naxçıvan Xüsusi Təyinatlı Qüvvələrinin Vətən müharibəsinə cəlb olunması haqqında tapşırıq alındı. Müharibəyə gedəcəyimiz elan ediləndə, təsəvvür edin, elə sevinirdik ki, sanki müharibəyə yox, toy-bayrama yollanırıq. Yola düşməzdən əvvəl Naxçıvanda döyüş qərargahı yaradıldı və polkovnik Tehran Mənsimov rəhbər təyin olundu. Mən də Naxçıvandan yola düşən hərbi hissələrdən birinin komandiri idim. Son hazırlığımızı da görüb hava limanına gəldik. Müdafiə nazirinin müavini, Naxçıvan Əlahiddə Ümumqoşun Ordusunun komandanı, general-polkovnik Kərəm Mustafayev şəxsən bizə xeyir-dua verdi. Ali Baş Komandanın bizə göstərdiyi etimadı çatdırdı. 300-ə yaxın xüsusi təyinatlı 2 təyyarə ilə yola düşdük.

Hər iki təyyarədə fotoselfi çəkdirmişdik. Sonradan bildik ki, bu fotolar sosial şəbəkələrdə yüz min dəfələrlə paylaşılıb, milyonlarla bəyənilmə olub. Xalqımızın bu etimadı bizə olan güvəni göstərirdi. Elə o fotoda xüsusi təyinatlıların üzündə Ali Baş Komandanın bizə göstərdiyi etimada böyük minnətdarlıq, yüksək döyüş ruhu, sevinc coşqusu aydın hiss olunurdu. Artıq içimizdəki qəzəb, qisas hissi o qədər oyanmışdı ki, yerimizdə dura bilmir, döyüşə, düşmənin dərsini verməyə tələsirdik.

Oktyabrın 11-də iki dəstəyə bölündük. Hər birində 11 xüsusi təyinatlı qrup, hər qrupda da 10-12 nəfər olmaqla, yarımız Hadrut, yarımız isə Füzuli istiqamətində irəlilədik. Biz ora gələndə Hadrut qəsəbəsi düşmən işğalından azad olunmuşdu, amma ermənilər davamlı əks-hücumlarla qəsəbəni qaytarmaq istəyirdilər. Hadrut özü dərədə yerləşirdi, ətrafı isə yüksəkliklər idi və orada yerləşən düşmən qəsəbəyə girən döyüşçülərimizi atəşə tuturdu. Biz gələndən sonra komandanlıq qərar qəbul etdi ki, ilk öncə, ətrafdakı yüksəkliklər alınsın, daha sonra yaşayış məntəqəsi tam nəzarətə götürülsün. Biz elə də etdik: məhdud görmə şəraitində yüksəkliklərdəki düşmən mövqelərinə qalxıb vuruşaraq o təpələri azad etdik. Ondan sonra Hadrut tamamilə ordumuzun nəzarətinə keçdi.

Dəstəmizin birinə polkovnik Tehran Mənsimov rəhbərlik edirdi, mən də onun köməkçisi idim. Digər dəstəyə isə sonradan döyüşlərdə şəhid olacaq Vətən Müharibəsi Qəhrəmanı Anar Əliyev rəhbərlik edirdi. Bizim fəaliyyətimiz Hadrut və Füzulinin girişindən başladı. Deyərdim ki, gəlişimiz döyüşlərə yeni güc, yeni nəfəs, yeni ruh qatdı, sanki təkan verdi. Eyni zamanda ilk tapşırığımızın uğurlu olması, Hadrutun tam azad edilməsi bizim özümüzdə də əlavə ruh yüksəkliyi yaratdı. Bir həftə davam edən döyüşlərdən sonra Hadrut və Füzuli tamamilə azad edildi. Rəhbərlik polkovnik Tehran Mənsimovu digər hərbi qüvvəyə rəhbər təyin etdi. Bu dəstəyə rəhbərlik isə mənə həvalə olundu. Sonra isə döyüşlərin ikinci mərhələsi başladı. Tuğ kəndi, Böyük Tağlar, Çanaqçı və Sığnaq kəndləri, Daşaltı və Şuşaya kimi bu qaydada davam etdik.

Sadaladığım bu kəndləri düşmən güclü müqavimətimizə və davamlı hücumumuza tab gətirməyərək tərk edirdi, qorxub qaçırdı, amma bəzi məntəqələrdə, yüksəkliklərdə ciddi müqavimət var idi. Bizim qruplar aşkar edilən düşmənin koordinatlarını yuxarı qərargaha verirdilər. Onlar da müvafiq olaraq artilleriya, aviasiya və PUA-lar vasitəsilə bu hədəfləri vururdular və düşmənin izi-tozu da qalmırdı. Hərəkətimizə mane olan bütün düşmən qüvvələrini yerindəcə məhv edirdik. Yəni Hadrutdan Daşaltıya kimi bütün kəndlər bu qayda ilə azad edildi.

Savaş müddətində ən böyük ruh yüksəkliyini Ali Baş Komandandan alırdıq. Arada radio dinləmək imkanı olanda onun çıxışlarına böyük maraqla qulaq asırdıq. Həm də yuxarı komandanlıq mütəmadi olaraq cənab Prezidentin döyüşlərlə bağlı ictimaiyyətlə bölüşdüyü fikirləri, rəyləri bizə çatdırırdı. Onu da bilirdik ki, ölkə rəhbəri xalqa müraciətləri zamanı azad etdiyimiz hər bir kəndin, rayonun qələbə müjdəsini dərhal verir. Demək, hər gün biz qələbə qazanmalıydıq.

Cənab İlham Əliyevdən aldığımız motivasiya gücümüzü min qat artırır, bizi qələbəyə daha da səfərbər edirdi.

Şuşa əməliyyatı qeyri-adi hərbi planla gerçəkləşdi

Demək olar ki, istiqamətimiz boyu sağ və sol cinahlarımız düşmən əhatəsində idi və biz xüsusi təyinatlılar onların ortasından içəri keçmişdik. Yüksəklikləri, yaşayış məntəqələrini ardıcıl olaraq azad edir, bizə təhkim olunmuş motoatıcı hərbi hissələr vasitəsilə sağ və sol cinahları bağlatdırırdıq ki, düşmən arxamıza keçməsin.

Sığnaq kəndini azad edəndən sonra rəhbərlik tərəfindən tapşırıq verilmişdi ki, polkovnik Tehran Mənsimovun rəhbərliyi ilə xüsusi təyinatlılar Daşaltı kəndinə girsinlər. Biz əməliyyatların gedişatında gördük ki, bu, mükəmməl hərbi plandır: Daşaltının üzəri Şuşa qalası, sol tərəf isə Laçın dəhlizidir. Yüksəklikdəki düşmən Daşaltıya girən qüvvələrimizi görüb elə zənn etdi ki, biz buradan hücum edəcəyik. Ona görə bütün müdafiə qüvvələrini Şuşa qalasının üstündə və dəhlizdə topladılar. Əldə olan məlumatlara görə, Şuşa şəhərinin müdafiəsinə düşmənin 3 min nəfərlik hərbi qüvvəsi cəlb olunmuşdu. Polkovnikin rəhbərlik etdiyi qüvvələr və digər hərbi birləşmələr Daşaltıya girəndə düşmən bütün gücü ilə 5 gün gecə-gündüz onları atəş altında saxladı.

Biz xüsusi təyinatlılara isə tapşırdılar ki, gecə - məhdud görmə şəraitində arxadan Laçın dəhlizini aşaraq meşəyə düşək, oradan da Şuşanın girişinə tərəf hərəkət edək.

Hava çiskinli və dumanlı idi, göz gözü görmürdü. Əslində, bizə mane olacaq hava şəraiti möcüzə nəticəsində bizi Şuşaya daha da yaxınlaşdırdı. Şuşa dağlarının dumanı düşmənə görməyə imkan vermədi ki, biz haradan gəldik və onların arxasına necə çıxdıq. Onlar bunu hiss edəndə artıq gec idi. Biz Laçın-Şuşa yolunun üstündə olan bütün düşmən qüvvələrini məhv etdik.

Noyabrın 6-sı Şuşa şəhərinin girişi artıq düşməndən azad edilmişdi. Onu da deyim ki, Vətən müharibəsinə gələndə Naxçıvandan özümlə bayrağımızı götürmüşdüm. Bütün dost-tanışıma, ailəmə söz vermişdim ki, mən bu bayrağı Şuşada dalğalandıracağam. Şükür, qismət oldu ki, o zamana qədər sağ qaldım və noyabrın 6-sı günorta vaxtı Şuşa şəhərinin giriş qapısının üstündən günlərdir üzərimdə gəzdirdiyim üçrəngli bayrağımızı asdım. Noyabrın 7-si biz artıq Şuşa şəhərinin mərkəzində idik. Növbəti gün Ali Baş Komandan xalqımıza Şuşanın azadlığını müjdələdi.

Amma düşmən daim Şuşanı vururdu. Hətta noyabrın 8-i saat 9 radələrində komandir heyəti ilə bir-birimizi təbrik edib, sevincimizi bölüşən anda raket atdılar. Əvvəl elə bildik ki, bu "Smerç"dir, sonra sübuta yetirildi ki, "İsgəndər M"-dir. Xoşbəxtliyimiz o idi ki, birinci kaset beşmərtəbəli binanın arxasına düşmüşdü və bina bizi qorumuşdu. Onlar Xankəndinin ətrafındakı yüksəkliklərdən tanklar və artilleriyadan dayanmadan hər yerə atəş açırdılar.

Mənə tapşırıq verildi ki, Sığnaq kəndindəki tanklardan və piyada döyüş maşınlarından ibarət bölməmizi düşmən görmədən çıxarıb Xankəndi yoluna gətirim, səhər hücuma keçəcəyik. Mən kolonu gətirəndə Daşaltıdakı çayı keçən zaman düşmən bizi gördü və atəş açmağa başladı. Biz işıqları söndürüb dayandıq. Orada rabitə də yaxşı tutmurdu, gərək yüksəkliyə çıxaydın. Saat 22-də ara sakitləşəndən sonra yenidən yola düşdük. Mən birinci tankın üzərində oturub əlimdəki fənəri yandıraraq yol göstərirdim, tankların yalnız arxa işığı yanırdı. Daşaltıdan yuxarı çıxanda yenidən düşmən bizi görüb atəş açmağa başladı. Üzərində oturduğum tankın yanına düşən bir minomyot dalğası məni 5 metr kənara atdı. Ciddi yaralandım.

Çətinliklə olsa da, tankları aparıb deyilən məkana yerləşdirdim. Tapşırığın icrası ilə bağlı məlumat verərkən mənə müharibənin artıq qələbəmizlə başa çatdığı bildirildi. Hospitala müalicəyə göndərildim. Həkimlərin diaqnozuna görə, sol ayaq baldır, sol əl nahiyələrindən qəlpə yaraları və barotravma, ikitərəfli kəskin koxlear nevritdən sonrakı vəziyyət, kəlləbeyin travması, baş-beyin silkələnməsi xəsarətləri alıbmışam.

Hospitalda müalicə alanda Azərbaycanın Birinci vitse-prezidenti Mehriban xanım Əliyevanın qayğısı, diqqəti ilə əhatə olunmuşdum. Ümumiyyətlə, savaşın ilk günündən tibb mərkəzlərində yatan bütün yaralıların müalicə prosesləri birbaşa olaraq Mehriban xanımın nəzarətində və himayəsində idi.

Ali Baş Komandanımızla hospitala ziyarətlər edən hörmətli Mehriban xanım Əliyeva yaralıların sonradan reabilitasiyasını, ən yeni nəsil və modern texnologiyalar əsasında hazırlanan protezlərlə təminatını üzərinə götürmüşdü. Onların müalicəsinin xaricdə davam etdirilməsinə görə hər cür şərait yaradılmışdı.

Yanvar ayının 13-də Naxçıvana qayıtdım. Təəssüf ki, Naxçıvana məndən əvvəl şəhidlər qayıtmışdı... Rəhbəri olduğum hərbi hissədən 79 nəfər şəhid oldu, 242 nəfər isə yaralandı. Yaralananların əksəriyyəti sağalıb, amma hələ də aralarında xidmətə tam yararlı olmayanlar var. İndi Azərbaycanın bütün bölgələrində xüsusi təyinatlılardan olan şəhidlər uyuyur.

Bu Vətən hamımızındır!

25 ildir hərbi xidmətdəyəm. Bu müddət ərzində Ulu Öndərin, sonradan isə Ali Baş Komandanın diqqət və qayğısını hər zaman hiss etmişəm. Mütəmadi olaraq hərbçilərin maaşları qaldırılıb, sosial şəraitimiz, hərbi maddi-texniki təchizatımız yaxşılaşdırılıb. Yəni bu illər ərzində dövlət bizə hər cür diqqət göstərib.

Bizim əsas vəzifəmiz xalqın, dövlətin, Ali Baş Komandanın xüsusi təyinatlılara olan etimadını doğrultmaq idi ki, buna nail olduq.

Vətən müharibəsi Azərbaycan Ordusunun böyük qəhrəmanlığının, eyni zamanda Ali Baş Komandanın yüksək strateji və taktiki döyüş hazırlığının, sərkərdəlik məharətinin nümayişi oldu. Bu müharibədə Azərbaycanda yaşayan bütün xalqlar vahid, bərabər şəkildə iştirak etdi, qələbə qazandı. Birinci Qarabağ müharibəsində də rus, belarus, yəhudi, ukraynalı və ölkəmizin digər xalqların nümayəndələri olan vətəndaşları torpağımızın müdafiəsinə qalxmışdılar. O zaman da şəhidlərimiz olmuşdu.

Mən ləzgiyəm, doğma Vətənim Azərbaycan uğrunda hər an canımdan, qanımdan keçməyə hazıram. Milliyyətindən asılı olmayaraq, hamımız Azərbaycan oğluyuq. Bu Vətən hamımızındır!

Ali Baş Komandan İlham Əliyevin qətiyyətli rəhbər bacarığı Vətən müharibəsini qələbə ilə sonlandırdı və məni də həyatdakı ən böyük arzuma çatdırdı. Döyüşlər boyu hər zaman ürəyimin üstündə gəzdirdiyim müqəddəs üçrəngli bayrağımızı Şuşada dalğalandırmaq nəsibim oldu. Bundan böyük xoşbəxtlik təsəvvür edə bilmirəm.

Zəfərin ilk ildönümündə - 8 noyabr 2021-ci ildə Ali Baş Komandan İlham Əliyevlə Şuşada Cıdır düzündə görüşümüzdə, söhbətimizdə də müzəffər sərkərdəmizə bu duyğularımı çatdırdım. Cənab Prezidentə bir daha bəyan etdik ki, Azərbaycan Ordusu Ali Baş Komandanın əmr etdiyi istənilən yerdə müqəddəs bayrağımızı sancmağa hazırdır.